

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Hvem er den falske Prophet? Hvem forvirrer Folket? Svar til Recensenten i Litt. Tid. No. 12 og 13

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 56. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_229-txt-shoot-idm1482/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

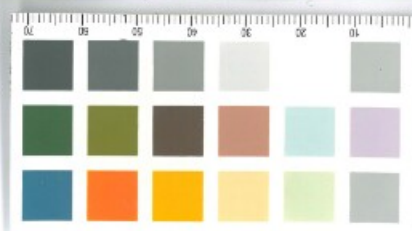
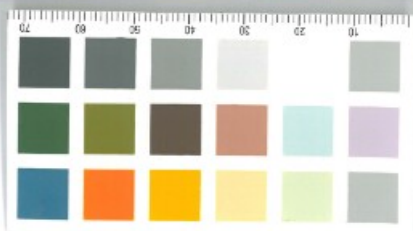
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

thi han forklarer det hele Kapitel om den Christne Menighed og det Pavelige Tyranni, uden derfor at troe Alt var steet ved Reformationen, thi han siger, at der spaaes om, hvorledes Paavedømmet skal falde og undergaae, og seier til: det er hemmelige og forseglede Taler, der ere vanstelige at ramme før de opfyldes, men derpaa er han vis at det hele Kapitel handler om Antichrist. Hvad vandt Rec. nu med al sin Konst? Inter Nere, end hvad jeg gierne tilstaaer, at var Luther en Folkeforvirrer, en Døsmer og Sværmer i Bibelfortolkning, da er jeg det ogsaa, men om nu Luther havde forsaaget det Kapitel ligesom Rec., saa blev det dog et mindre vist, at det i sin dybe Mening gaar paa en Tid henimod Verdens Ende; thi naar Man læser Begyndelsen af det talte Kapitel: paa den samme Tid skal det Folk (Aberne) frelses, hver den som findes skreven i Bogen, og mange af dem, som sove i Jordens Skid skal opvaagne, Somme til et evigt Liv og Somme til Glam, til evig Væmmelse, da behøve vi vel ikke at spørge, hvor vi ere og maa i al Fald drides til Nab. 20. Hvad nu derimod vor Fortolkers Ord om dem der skal forsaaes ved Edom, Moab o. s. v. angaae, da veed jeg ikke om han har Ret, det maa Tiden vise, men at Man kan mene det uden at behandle Bibelen letfindig, skalde Man tro ved at see Luther ogsaa forklare Edom og Ammon og Moab om Christne.

Det eneste vigtige Spørgsmaal her, er da det, hvorledes Luther og vi som følge ham, kan fordre at Bibelen skal forsaaes ordret, og dog tilfælde en, som det synes; saa vilkaarlig Fortolkning. Rec. mener, at det er Daaretskeværk, uden at betænke, at han derved ei alene viser Luther og alle hans Efterfølgere, men Augustin og de fleste Kirkefædre, ja Apostelen Paulus selv til Daaretsken, thi det er bitterligt at denne Apostel der holdt saa hardt ved Skriftens ordrette Mening, at han vil have de Ord: Gud forhædede Pharaos Hjerter og sagde: til det Gamle haer Jeg ladet dig faae, at Jeg vilde bevise Min Magt paa dig (2 Mose 9.) jeg siger, den samme Apostel der vil have disse Ord forsaae og troede i deres allerstrængeste Mening. (Rom. 9.) han fortolker (Gal. 4.) Agar og Sara om det Gamle og Ny Testamente, og Abrahams Sød om de Christne (Rom. 4.). Det er da aabenbart, der maa være en Forskiel paa Bibelens Taler, saa at nogle skal tages ordret, andre, som det synes, ikke, men som Lignelse, Spørgsmaalet er kun, om Man med Visshed kan bestemme Grændselinien, thi ellers synes Bibelfortolkningen at maatte blive aldeles vakkende, selvgelig Bibelen unyttig. Dertil stræbde Erasmus og hans Venner ogsaa at drive det i Luthers Dage, i det de erklærede alle de Taler, der ei behøvede dem, for Lignelser, Kiønde de signede intet uden sig selv, og allermindst det Man vilde have dem til at betyde. Det glippede før

dem, og den samme Luther, der gjorde Edomiterne til Christne, fik den ordrette Bibelfortolkning fastsætt. I det sidste Aarhundrede uvidede Man maaltig Kignelsens Landemærker, indtil Man i den sidste Halvdeel oversømmede den ganske Bibel, gjorde det til et eget Haandværk at udrisfe Kignelser af de uskyldige Ord, som ingen gienste, saa endog de Ord: tro paa Jesum Christum! skulde betyde at Man ikke skulde tro paa Ham. For dem som ærlig vil tro paa Ham og vil bære sig for Guds Ord er den Sag derimod slet ikke vanskelig, thi han ved at al Skriftens Tale om hvad der er skedd, hvad vi skal tro og gjøre for at blive salige, den skal forstaas ligesom efter Ordens sædvanlige Mening, thi ellers kunde Ingen faae at vide af Bibelen hvad han skal tro og gjøre, Spaadommene derimod skal og forstaas ordret, men tit i en anden Mening end den Ordene sædvanlig have, til mange Spaadomme har Bibelen selv givet os Røgselen, andre skaar som en Gaade indtil de opfyldes og Herrens Tæne kommer, og paa deres Betydning er det enhver gudsfregtig Mand, som føler Kald dertil, usformeent at giætte, naar han kun ej giætter paa Noget, som strider mod Lærdommen, og overlader det til Gud og Tiden at vise, om han giættede ret. Nu indses det let, hvorledes Man, uden at gaae i Drømme, kan lasfe de Mænd, som i Lærdommen afsøge fra Skriftens klare Mening, og rose den som giættede paa Spaadommen efter

Troens Regel, naar Man mener han i mange dunkle Ting har giættet ret.

Saaledes har jeg da giennemgaaet denne mærkelige Recension, thi Besværlingen for at have seet ned paa Johannes Müller og Heeren behøver ingen Giendrivelse, og nu domme hver, som han har Hjerter og Forstand til! Jeg ventter ikke at Rec. vil tie, thi han synes ret at have Nød paa mig, men een Ting vil jeg raade ham, at bære sig heel anderledes ad, om han vil giælde for en sandhedskiarlig Mand, thi denne Recension stempler sin Forfatter, hvem han saa er, som en Lagnens Tjener og en falsk Prophet, der vil forvirre Folket. Saa lidet jeg ellers ynder Anonymitet, glæder det mig, at denne Recension er navnløs, thi det skaar da til Forfatteren om Folket skal vide, hvem det har fornædret sig saa dybt, hvem jeg maa stemple saaledes, og Ingen skal sige, at jeg har peget paa Noget.

Endnu maa jeg tale et Par Ord om, hvorvidt jeg med Sandhed kan siges, at vilde stifte et Partie. Er det Spørgsmaalet om jeg ønsker, at Mange, ja at Alle vilde tro hvad jeg troer om Gud og Hans Villie efter Hans Ord, da har jeg for længe siden besvaret det med Ja, og jeg er saa vis paa min Troes Sandhed, at jeg tør sige for Guds Ansigt: fortabes Noget ved at tro og følge den Lærdom jeg særer, da komme hans Blod over mit Hoved! Paa denne Maade have Herren Jesus Kristus, Hans

